

ТАҚРИЗИ

мушовири илмӣ ба диссертатсияи Кенчазода Манучехра Солеҳ дар мавзуи «Вижагиҳои сохторӣ ва дастурии ҷумлаҳои сода дар забони адабии муосири тоҷикӣ (дар асоси маводи насри муосир)» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01 – Забони тоҷикӣ

Забон омили муҳимми ташаккули миллат, баёнғари сарнавишт, мояи ифтихору сарфарозии соҳибзабонон ва бозёфти бебаҳову пурҳиммати ҷамъиятист, ки аз насл ба насл мегузарад, муносибатҳои наслу қавмҳои гуногунро пайванду пайваст мекунад, ганҷинаи илму фарҳангро ҳифз намуда, насиби наслҳои оянда мегардонад.

Дар миёни масъалаҳои наҳви забони тоҷикӣ мавзуи ҷумлаҳои сода дар ҳамаи марҳилаҳои инкишофи забоншиносии тоҷик таваҷҷуҳи олимону донишмандони соҳаро ба худ ҷалб менамояд. Бо вучуди он ки таҳқиқу баррасии табиати ҷумлаи содаи забони тоҷикӣ ҳанӯз аз нимаи аввали асри XX шуруъ гардида, дар атрофи он як қатор пажуҳишҳо ба миён омадаанд, баъзе масъалаҳои ҷумлаҳои сода ва ҷойи аъзоҳои онҳо, ки ба иштироки аъзоҳои ҷумла ҳамчун ҷузъи сохтории он алоқамандӣ доранд, ҳангоми таснифоти ҳелҳои ҷумла муҳим арзёбӣ мешаванд, таваҷҷуҳи махсус меҷаҳанд. Ба назари диссертант, дар тамоми таҳқиқоте, ки дар атрофи ҷумлаҳои сода то имрӯз сурат гирифтааст, хусусиятҳои сохторию маъноии онҳо қомилан фаро гирифта нашудаанд. Таҳқиқи муқаммале, ки маҳз ба масъалаи ҷумлаҳои сода дар забони адабии имрӯзаи тоҷик бахшида шуда бошад, то ҳол анҷом дода нашудааст. Аз ин рӯ, муҳаққиқ тасмим гирифтааст, ки хусусиятҳои грамматикӣ сохтории ҷумлаҳои содаи забони тоҷикиро дар асоси маводи насри адабиёти муосир ба риштаи таҳқиқ кашад, зеро баррасии ин мавзӯ аз бисёр ҷиҳат, хусусан, барои шинохти дурусти қолабҳои наҳви забони меъёрии имрӯзаи тоҷикӣ дорои аҳамияти хос мебошад.

Муҳтавои диссертатсияи Кенчазода Манучехра Солеҳ бо номи мавзӯ ва шиносномаи ихтисоси илмии **10.02.01 – Забони тоҷикӣ** қомилан мувофиқат менамояд.

Чумлаи сода дар забоншиносии муосир ҳамчун воҳиди бисёрчанбаи забон баррасӣ мегардад, ки дар ташаккули он сатҳҳои шаклӣ, муҳобиротӣ (коммуникативӣ) ва маъноӣ чудо карда мешаванд. Маълум аст, ки муайян кардани сатҳҳои ҷумла як усули таҳқиқест, ки барои дарки амиқи моҳияти ҳар яки онҳо имкон медиҳад. Дар муоширати воқеии нутқ ин ҷанбаҳо дар ягонагӣ амал мекунанд. Муҳимияти диссертатсияи Кенҷазода Манучехра Солеҳ маҳз аз ҳамин ҷанбаҳои муҳими омӯзиши комили забони миллӣ сарчашма мегирад.

Ба сифати объекти таҳқиқ интихоб шудани осори бадеии нависандагони муосири тоҷик ба мақсад мувофиқ аст, зеро табиати ҷумлаи содаи тоҷикӣ маҳз дар асарҳои бадеӣ ошкор мегардад.

Муаллиф дар муқаддима муҳимияти мавзӯ, дараҷаи таҳқиқи он, ҳадафҳо ва вазифаҳо, навовариҳои кори илмӣ, аҳаммияти назариявӣ ва амалии таҳқиқот, методҳои таҳқиқ, нуктаҳои асосии диссертатсия, дараҷаи муътамадӣ ва санҷиши натиҷаҳои диссертатсияро таҳлил кардааст.

Диссертант сарчашмаҳои назариявии зиёди соҳаи мазкурро мавриди баррасӣ қарор дода, дар боби аввали диссертатсия доир ба хусусиятҳои дастурии ҷумлаҳои сода, аз ҷумла, масъалаҳои назариявии таҳқиқи ҷумлаҳои сода дар забоншиносии умумӣ ва тоҷик, меъёрҳои таснифи сохтори ҷумлаҳои сода, майдони наҳвӣ ва муносибати парадигмативӣ дар наҳвиёти ҷумлаи сода муфасссал муҳокимаронӣ карда, тарҳи шартии сохтори ҷумлаи содаро таҳия менамояд, ки барои таҳлили маводди амалии дар асоси асарҳои адибони муосир гирдовардашуда заминаи мувофику мусоид фароҳам меорад.

Муаллифи диссертатсия дар боби дуюм вобаста ба ҳелҳои ҷумлаи сода аз ҷиҳати сохту таркиб ва мақсади гуфтор дар забони муосири тоҷикӣ маводи фаровонеро ба риштаи таҳқиқ қашида, хулосаҳои хуби илмӣ баровардааст. Дар фаслҳо ва зерфаслҳои боби мазкур ӯ ҷумлаи содаи яктаркибаю дутаркиба, ҳамчунин ҳелҳои ҷумлаи содаро аз рӯйи мақсади гуфтор мавриди баррасӣ қарор дода, табиати иртиботии ин воҳидҳои наҳвиро бо мисолу далелҳои дақиқ ошкор карда тавонистааст.

Боби сеюмро диссертант ба таҳлили мавқеи аъзоҳои ҷумлаҳои сода дар забони адабии муосири тоҷикӣ бахшидааст. Намунаи матнҳое, ки диссертант аз асарҳои адибон барои исботи фикраш меорад, аз саликаи хуби муҳаққиқии ӯ дарак медиҳанд.

Натиҷаҳои илмӣ аз рисола бадастомада дар омӯзишу таҳқиқи наҳви забони тоҷикӣ, ҳамчунин зимни таҳқиқи эҷодиёти нависандагони алоҳида вобаста ба масъалаҳои дастурӣ манфиатбахш хоҳанд буд. Натиҷаи таҳқиқоти мазкур ва тавсияҳои он ҳангоми баргузори курсу семинарҳои махсус роҷеъ ба «Наҳви забони тоҷикӣ», «Ҷумлаҳои сода ҳамчун воҳиди муҳобиротӣ (коммуникативӣ)» истифода шуда метавонад. Нуктаҳои муҳимтарини он ба китобҳои дарсию васоити ёрирасони таълим аз фанни «Забони тоҷикӣ» ворид гардида, як паҳлуи норавшани таълими забони модариро мукамал хоҳанд кард. Ҳамчунин, дар таҳия намудани луғатномаҳо маводи ба дастовардаи муҳаққиқ ҳамчун заминаи бозтағйимод хизмат карда метавонад.

Довталаби дараҷаи илмӣ доир ба мавзуи диссертатсия **3 монография, 36 мақолаи илмӣ таълиф намудааст, ки аз ин теъдод 28 мақола** дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба нашр расидаанд. Мақолаҳои интишоршуда нуктаҳои асосӣ, натиҷаҳо ва мазмуни диссертатсияро инъикос намуда, барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори илмҳои филологӣ **мувофиқ мебошанд**.

Саҳми шахсии довталаби дарёфти дараҷаи илмиро дараҷаи дарки масъалаҳои дар диссертатсия баррасишуда, натиҷаҳо ва хулосаҳои асосии қор, муқаррароти ба ҳимоя пешниҳодшуда, мустақил ифода шудани нуктаи назари ӯ ва маърузаҳояш дар конференсияҳо таъйид мекунанд.

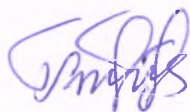
Дар натиҷаи баррасии мавзӯ аз ҷониби диссертант нуктаҳои муҳим муайян шудаанд, ки боиси дастгирӣст. Бояд қайд намуд, ки хулоса ва тавсияҳои илмие, ки дар диссертатсия иншо шудаанд, бо методологияи муносибати муназзам (системавӣ), концепсияи илмӣ ташхиси забоншиносӣ асоснок карда шуда, ба методҳои назариявӣ ва амалии таҳқиқот таъяс мекунад, ки бешак ҳамчун маводи зарурӣ ҷиҳати татбиқ дар истеҳсолот қумак мекунанд.

Қобили зикр аст, ки довталаб Кенчазода Манучехра Солеҳ аз уҳдаи мустақилона гузаронидани корҳои таҳқиқотӣ, таҳлили илмӣ натиҷаҳои ба даст омада ба хубӣ баромада, дар раванди гузаронидани корҳои илмӣ-таҳқиқотӣ таҷрибаи хуб нишон дода, ба натиҷаҳои назарраси илмӣ ноил гардидааст.

Ба ҳамин тартиб диссертатсияи доктории **Кенчазода Манучехра Солеҳ** дар мавзуи «**Вижагиҳои сохторӣ ва дастурии ҷумлаҳои сода дар забони адабии муосири тоҷикӣ (дар асоси маводи насри муосир)**» кори баанҷомрасида буда, ба талаботи бандҳои 31-35-уми Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021-ум таҳти №267-ум тасдиқ шудааст, инчунин, талаботи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дараҷаи илмӣ доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01–Забони тоҷикӣ мебошад.

Мушовири илмӣ:

**Ректори Донишгоҳи байналмилалӣ
забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба
номи Сотим Улуғзода, доктори
илмҳои филологӣ, профессор
«25» январи соли 2025**

Гулназарзода Ж. Б.

**Имзоҳои Гулназарзода Жило Бӯриро
тасдиқ менамоям.**

**Сардори Раёсати кадрҳо ва корҳои
махсуси ДБЗХТ ба номи С. Улуғзода
«25» январи соли 2025**

**Юсупова Бибиҷон
Ғаниҷоновна**

Суроға: 734019, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Душанбе, кӯч. Муҳаммадиев 17/6

Тел.: +992 372 32 50 00

Факс: +992 372 32 50 00

Сомона: www.ddzt.tj.

E-mail: ddzt@ddzt.tj